

JUDECĂTORIA SECTORUL 1 BUCUREŞTI

SENTINTA CIVILA NR.5722

Sedința publică de la 30.03.2012

Completul constituit din:

PREȘEDINTE-PĂDURARU DANA PETRINA

GREFIER- GAMAN MARIA

Pe rol judecarea cauzei civile privind pe reclamant GEORGESCU HORIA și pe părăt BUBLE IOSIF, având ca obiect actiune în raspundere delictuala.

Dezbaterile pe fondul cauzel au avut loc în ședința publică din data de 23.03.2012, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezență; la acel termen, instanța pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise și având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru astăzi, 30.03.2012, când a hotărât următoarele:

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 15.07.2010, sub nr. 33240/299/2010, reclamantul GEORGESCU HORIA a chemat în judecată pe părătul BUBLE IOSIF, solicitând instanței obligarea acestuia la publicarea, pe cheltuiala proprie în cotidienele Evenimentul zilei, România Liberă, precum și pe blogul găzduit de site-ul www.pesurse.ro a textului hotărârii judecătoarești de admisire a prezentei acțiuni, precum și la plata cheltuielilor de judecată.

In motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a arătat că părătul a publicat pe pagina de Internet www.pesurse.ro, mai multe articole defaimătoare, în care a făcut referire la fapte și imprejurări despre care nu are probe și care îl produc un prejudiciu moral. În trei articole successive, din 29 iunie, 30 iunie și 2 iulie 2010 părătul face afirmații care contravin deontologiei profesionale. Arată că este secretar general al Agenției Naționale de Integritate din anul 2008. În data de 29 iunie 2010 a publicat articolul „Şefii ANI transformă România în țară bananieră”, în data de 30 iunie 2010 publică articolul „Tupeul șefilor ANI... Faci porcări și apoi te plângi”, iar în data de 2 iulie 2010 articolul „Doi senatori au votat invers Legea ANI”. Reclamantul arată că afirmațiile grave făcute de părăt că ar dispune efectuarea de verificări politice sau pe bani, insotite de cuvinte injositoare aduc o gravă atingere dreptului la onoare și reputație. Arată că fapta părătului întrunește toate condițiile pentru angajarea răspunderii civile delictuale.

Reclamantul a mai solicitat judecarea în lipsă.

În drept, reclamantul și-a intemeiat cererea dispozițiile art. 998 și art. 999 cod civil.

În dovedire, reclamantul a depus inscrisuri.

Părătul a formulat întâmpinare -fila 19 prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. Arată că pe blogul său oferă publicului prezentări de fapt ale diferitelor evenimente din sfera politică și socială, expune dezbateri publice asupra unor teme de interes major pentru societate, transmite opinii divergente și exprimă din perspectivă critică de publicist opinia față de anumite evenimente. În perioada 2010-2011 activitatea ANI a fost intens mediatizată deoarece s-a urmărit îndeaproape de către presă întreg procesul de modificare a legii de organizare a Agenției. Arată că în articolul din 29.06.2010 face referire la lucrările comune ale Comisiei Juridice și celei de Drepturile Omului, referitoare la Legea ANI trimisă Parlamentului de către Președintele României. Au fost invitați sără acordul celorlalți participanți reprezentanți ai ambasadelor, Cătălin Macovei și reclamantul au proferat amenințări și apoi au ieșit din sala de ședințe. Privitor la a doua postare pe blog din 30 iunie 2010 ea este o completare a postării din 29.06.2010, când descrie ceea ce s-a petrecut odată cu desfășurarea procedurilor parlamentare, când reexaminarea legii a ajuns în plenul Senatului. Postarea din 2 iulie reprezintă o expunere pe larg a modificărilor dorite de ANI și Președintele României, iar din modul în care interacționează cei doi în prezența presei la dezbateri precum cea din fața Comisiei Juridice, din opinii exprimate de o serie de senatori se presupune că există un raport de subordonare între cei doi. Mai arată că articolele sunt scrise în exercitarea obligației de jurnalist. Arată că reclamantul nu a solicitat publicarea unui drept la replică. Articolele publicate se înscriu în categoria stilului publicistic, conținând și mod frecvent aspecte specifice pamfletului. Opiniile din articole sunt cuprinse în dreptul la liberă exprimare.

Reclamantul a depus cerere modificatoare prin care a solicitat constatarea incălcării dreptului la imagine, onoare, demnitate și reputație, drepturi nepatrimoniale aparținând reclamantului, prin publicarea unor articole denigratoare de către părăt în cadrul blogului gărduit pe pagina de internet www.pesurse.com, obligarea părătului la plata sumei de 1 leu reprezentând daune morale pentru atingerea adusă drepturilor nepatrimoniale la onoare, reputație și imagine, înlăturarea tuturor articolelor conținute pe site-ul www.pesurse.ro/www.pesurse.com.

În drept, a invocat art. 132 alin. 1. C.pr.civ.

A arătat că în susținerea cererii astfel cum a fost modificată solicită proba cu inscrișuri, interogatoriu și doi martori.

Instanța a incuviințat proba cu inscrișuri pentru ambele părți, proba cu interogatoriu părătului și proba testimonială în cadrul căreia a fost audiată martora Liviana Rotaru.

Părțile au depus concluzii scrise.

Analizând materialul probator administrat în cauză, instanța reține următoarele:

În fapt, părătul Buble Iosif a publicat pe paginile de internet www.pesurse.ro și www.pesurse.com în datele de 29 iunie, 30 iunie și 2 iulie 2010 trei articole referitoare la lucrările comune ale Comisiei Juridice și celei de Drepturile Omului, referitoare la Legea ANI trimisă Parlamentului de către Președintele României.

În calitate de jurnalist, analizând modalitatea în care au decurs discuțiile în cadrul comisiei a făcut judecăți de valoare referitoare la

acești interlocutori și a exprimat anumite opinii cu privire la modalitatea în care s-a derulat întreaga discuție.

În cadrul acestor articole, părătul a folosit și expresiile dosare pentru presiuni politice, dosare la comandă politică, dosare pe bani, dosare pe presiuni și pe bani.

În nici unul dintre articole nu au fost aduse argumente și nu a fost susținută cu probe ideea conform căreia reclamantul ar intocmi dosare pe bani sau dosare politice, așa cum afirmă în cadrul articolelor.

În continuare instanța urmează să verifice dacă sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale pentru faptă proprie. Art. 998-999 C.civ. constituie sediul materiei, astfel că pentru angajarea răspunderii este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: existența unei fapte ilicite, a unui prejudiciu, a unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu precum și a vinovăției celui care a cauzat prejudiciul.

În ceea ce privește fapta ilicită instanța reține că aceasta reprezintă orice faptă prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv aparținând unei persoane. Analizând situația în cauza de față, instanța reține că reclamantul impută părătilor faptul că articolele sunt defâimătoare, făcându-se referire la fapte și imprejurări despre care părătul nu are probe și care îl produc un prejudiciu moral. Instanța reține că cererea reclamantului este intermitentă doar parțial, unele afirmații din articole fiind expresia libertății de opinie, pe când altele implicând dreptul la onoare și dezinitate.

Astfel, conform jurisprudenței constante a CEDO referitoare la interpretarea art. 10 din Convenție, Oberschlick contra Austriei, Harlanova c. Lituaniei, Lingens c. Austriei, exprimarea unei opinii semnifică de fapt formularea unei judecați de valoare cu privire la o anumită stare de fapt și nu trebuie confundată cu relatarea unor imprejurări sau fapte de se petrec în viața de zi cu zi, distincție de importanță deosebită prin raportare la libertatea pressei. În timp ce materialitatea faptelor poate fi probată, judecările de valoare nu se pretează la demonstrarea exactității lor; mai mult, a pretinde o asemenea demonstrație aduce atingere însăși libertății de opinie, element fundamental al dreptului garantat de art. 10 din Convenție. Existenta faptelor poate fi demonstrată în timp ce adevarul judecatelor de valoare nu este susceptibil de a fi dovedit.

În continuare trebuie observat că cele trei articole din ziar sunt scrise într-un stil gazetăresc, pamfletar, întrucât conțin o serie de comparații și metafore cu caracter satiric, în care ziariștii infierăază anumite tare morale, concepții, aspecte negative ale realității sociale, trăsături de caracter ale unei persoane. Într-o anumită măsură cele trei articole reflectă o opinie, o judecată de valoare, iar nu o afirmație a unor fapte obiective.

Pentru aceste considerente, instanța constată că cele trei articole ale părătului nu exced noțiunilor de libertate de exprimare, libertate de opinie, nefiind astfel fapte ilicite, cu excepția propozițiilor conținând expresiile dosare pentru presiuni politice, dosare la comandă politică, dosare pe bani, dosare pe presiuni și pe bani.

Acestea sunt acuzații directe aduse reclamantului, acuzații care trebuie probate.

Instanța reține că părătul nu a prezentat în cadrul celor trei articole nici o probă cu privire la acestea. De-abia în fața instanței de judecată părătul a încercat să își justifice afirmațiile invocând o anchetă a ziarului Cotidinaul, declarația de avere a reclamantului etc., însă acestea nu prezintă nici o relevanță, iar instanța nu va analiza dacă reprezintă o bază factuală suficientă pentru ca părătul să tragă concluzia că reclamantul „face dosare pe bani”, așa cum s-a exprimat în aceste articole, din moment ce nici unul dintre argumente nu a fost expus în articole.

Rolul presel este acela de a informa publicul, iar atunci când un jurnalist face afirmații de o asemenea gravitate, așa cum a făcut părătul, acesta este dator să probeze afirmațiile, să aibă o bază factuală suficientă care să fie adusă la cunoștința publicului și nu doar în fața instanței de judecată.

In cauză, părătul nu a adus nici o probă, și nici nu a făcut referire la existența vreunei probe în susținerea ideilor exprimate. Simpla afirmație că „există suficiente probe” sau „aud că există suficiente probe”, așa cum a fost modificat articolul din data de 30.06.2010 nu poate reprezenta o bază factuală suficientă pentru acuzațiile aduse reclamantului. Susținerea conform căreia părătul a avut o sursă publică sau anonimă și că este obligat să nu divulge identitatea acesteia nu poate fi primită, întrucât părătul nu a expus în cuprinsul articolului nici o informație, nici o probă pe care aceea sursă î-l ar fi comunicat-o, motiv pentru care instanța constată că simpla afirmație că a existat o sursă nu îl poate exoneră de răspundere pe părăt.

In ceea ce privește prejudiciul și legătura de cauzalitate, instanța reține că reclamantului i-au fost încălcate dreptul la imagine, dreptul la onoare, dreptul la demnitate și dreptul la reputație, aspecte care rezultă din inscrisurile depuse la dosar și din declarația martorei Liviana Rotaru.

In ceea ce privește vinovăția, instanța reține părătul se află în culpă cu privire la fapta ilicită reținută în sarcina sa, acesta nefăcând dovadă existenței vreunei împrejurări care să înlătura vinovăția.

Având în vedere aceste considerente, fiind îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale prevăzute de art. 998-999 Cod civil, instanța admite în parte acțiunea, va constata că reclamantului i-au fost încălcate dreptul la imagine, dreptul la onoare, dreptul la demnitate și dreptul la reputație, va obliga părătul la plata sumei de 0,5 lei reprezentând daune morale și la înlăturarea din cadrul articolelor publicate pe paginile de internet www.pesurse.ro și www.pesurse.com în datele de 29 iunie, 30 iunie și 2 iulie 2010 a tuturor propozițiilor conținând expresiile dosare pentru preslunji politice, dosare la comandă politică, dosare pe bani, dosare pe presiuni și pe bani.

In baza art. 274 C.pr.civ., văzând soluția de admitere în parte a acțiunii instanța va obliga părătul la plata cheltuielilor de judecată în quantum de 3000 lei, reprezentând onorariu avocat.

PENTRU ACESTE MOTIVE.

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRÂȘTE

Admite în parte acțiunea privind pe reclamant GEORGESCU HORIA cu domiciliul în București, sector 1, B-dul. nr.

[redacted], bl. [redacted] se [redacted] ap. [redacted] și pe părăt BUBLE IOSIF cu domiciliul ales la SCA CHIUARU&ASOCIAȚII în București, str. Sevastopol nr. 17C, et. 5, ap. 15, sector 1.

Constată că reclamantului i-au fost incălcate dreptul la imagine, dreptul la onoare, dreptul la demnitate și dreptul la reputație.

Obligă părătul la plata sumei de 0.5 lei reprezentând daune morale și obligă părătul la înălțarea din cadrul articolelor publicate pe paginile de internet www.pesurse.ro și www.pesurse.com în datele de 29 iunie, 30 iunie și 2 iulie 2010 a tuturor propozițiilor continând expresiile dosare pentru presiuni politice, dosare la comandă politică, dosare pe bani, dosare pe presiuni și pe bani.

Respinge celelalte pretenții ca neintemeiate.

Obligă părătul la plata cheltuielilor de judecată în quantum de 3000 lei.

Cu apel în termen de 15 zile de la comunicare.

Proximitate în ședință publică azi, 30.03.2012.

PRESEDINTE

GRIFIER

e3cole
250712